

Eventyret om Påskeharen

En gang, for lenge siden, bodde det en liten fugl som het Lepus langt inne i en stor skog. Den var i grunn en ganske lykkelig liten fugl, men ikke helt.

For i den samme skogen bodde det en fæl og fryktelig jeger, som het Orion. Og han var spesielt farlig for små fugler. Og en dag da den lille fuglen lå og hvilte på reiret sitt, kom den fryktelige jegeren. Han trakk i stykker hele redet og knuste alle de små eggene. Den lille fuglen Lepus var helt fra seg av sorg, den visste ikke hva den skulle gjøre.

Men, i skogen bodde det også en Vårgudinne, og hun var så snill og god mot alle dyr. Så den lille fuglen bestemte seg for å gå til henne.

"Å, kjære Vårgudinne" sa den lille fuglen, "Den fryktelige jegeren har knust alle eggene mine".

"Ja, da skjønner jeg at du er trist" svarte vårgudinnen.

"Jeg kunne ønske jeg var et annet dyr!" gråt fuglen "At jeg var rask og lur, slik at jeg kunne lure jegeren".

"Vil du bli et slikt dyr?" spurte vårgudinnen.

"Å, ja, veldig gjerne" svarte den lille fuglen.

Og vips forandret vårgudinnen den lille fuglen om til en hare!

"Å, tusen takk!" sa den lille fuglen, som nå hadde blitt til en hare. Og nå som den hadde blitt hare, hoppet den i veien for jegeren, og forvirret ham fra å jakte.

Nå var den lille haren Lepus lykkelig. Men da våren kom merket den at det var noe som var alvorlig galt. Og igjen gikk den til vårgudinnen.

"Å, kjære vårgudinne. Det er bare det at nå om våren, så føles det så merkelig. Du skjønner jeg har laget et reir borte i skogen her, men det er ingen egg i det. Jeg savner så fryktelig å legge egg"
"Å, er det ikke verre?" spurte vårgudinnen. "Gå nå å legg deg på reiret ditt." Og den lille haren gikk og la seg på reiret sitt.

"Nå kan du titte oppi reiret" sa vårgudinnen.

Og oppi reiret lå det nå tre små gule egg.

"Ja" sa vårgudinnen. "Det er min gave til deg. Fra nå av skal du få legge egg en gang hver vår". Nærmere bestemt i påsken.

Og siden den gang av har den lille haren bare blitt kalt for Påskeharen.